

wena bogasche a stawne, won naß hoplewa pscheschiro
scheje tšachoty, a swarnujo naß psched schyfnym stym.
Won dajo swojomu slyñzu gorějhosch nad stymi a dobrymi,
a darwa dejschcz padašch na pschawych a na nepschawych. Nej-
wězej pať se stara Bog sa tych wěrezhych. A tym žejo Jesus
wospebne: „Wasch Woschz wě, zogož wy poderbischo.“ Ten
Kněs sdžaržhjo tych pschawych, ten Kněs snajo te dny tych
bogabojasnych, a jich dobytk bužo nimerne hobstasch. Woni
něbudu k swosche bysch huzhñone we stem zašu, a we
drogoschi směju woni dosež (Př. 37, 17—19.)

Zogodla my troschtne tať spiwamy:

Gaž mě zlowezna rada
A luboscž spuščezich zo,
Glich Boža moz a gnada
Mě wěrna wostaño.
Bog moja pomoz jo;
Won wimožo mě s grechow,
Se šchrykow a se směchow,
Mě smerschi huterño.

Gaž žesto nasgoniju
Na swěsche tšacha dosež,
Ať ham dte sawinuju,
Glich pschizo nimernoscz,
Tať polno wjahela.
Scha tšchaknoscz w Božem raju
So, dokulž Krista snaju,
Mě wot nog slubjona.

II. To Bože staranie sa swoje stworby hobstoj
pať teke k drugemu we jogo pomoganu.

Bog pomoga schyfnym swojim stworbam.